

SACRED HYMN · TAMIL WITH MEANING

THIRUPPAVAI

— ❖ —
Andal (Kodai) of Srivilliputhur

Thirty pasurams of eight lines each, one for every day of Margazhi; the taniyan verses sung before the poem are not printed.

PASURAM 1

மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்
சீர் மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார் மேனிச் செங்கண் கதிர் மதியம் போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்

In the month of Margazhi, on this good day of the full moon, come, you girls who wish to bathe, you of fine jewels, rich young girls of the prosperous cowherd village of Aypadi. The son of Nandagopa, fierce with his sharp spear, the young lion of lovely-eyed Yashoda, dark-bodied, red-eyed, with a face like the sun and the moon: Narayana himself will grant us the parai (the drum, the boon we seek). Come, bathe, so that the world may praise us, our Pavai.

PASURAM 2

வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமும் நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமனடி பாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டு எழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கை காட்டி
உய்யுமாறு எண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய்

People of the world, will you hear the observances we keep for our vow? Singing the feet of the Supreme One who sleeps gently on the ocean of milk, we will not eat ghee or drink milk; we bathe before dawn, put no kohl on our eyes and no flowers in our hair. We will not do what should not be done, nor go and speak cruel gossip; we give alms and gifts as much as we can, and rejoice, thinking of the way to be saved.

PASURAM 3

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும் மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெல் ஊடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு கண் படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலை பற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்

If we sing the name of the Supreme One who grew tall and measured the worlds, and bathe dedicating it to our vow, the whole land will be free of harm, with rain three times a month; fish will leap among the tall red paddy, spotted bees will sleep in the blue lily buds, and great generous cows will fill pots without pause when their udders are held. The verse says unfailing wealth will fill the land.

PASURAM 4

ஆழி மழைக் கண்ணா ஒன்று நீ கை கரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்து கொடு ஆர்த்து ஏறி
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல் மெய் கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநாபன் கையில்
ஆழி போல் மின்னி வலம்புரி போல் நின்று அதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சர மழை போல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

O Lord of the rain, deep as the ocean, hold nothing back. Go into the sea, draw up its water, thunder and rise; grow dark like the body of the First Lord of the ages; flash like the discus in the hand of Padmanabha of the strong shoulders, roar like his right-whorled conch, and pour down like the rain of arrows from his bow Sarnga, so that the world may flourish and we may joyfully bathe in Margazhi.

PASURAM 5

மாயனை மன்னு வட மதுரை மைந்தனைத்
தூய பெரு நீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணி விளக்கைத்
தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனைத்
தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித் தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோர் எம்பாவாய்

The wondrous one, the son of everlasting North Mathura, the lord of the pure deep Yamuna, the shining lamp born in the cowherd clan, Damodara who brought glory to his mother's womb: if we come pure, scatter pure flowers, bow, sing with our lips and think of him in our minds, the verse says past faults and those yet to come will burn away like cotton in fire.

PASURAM 6

புள்ளும் சிலம்பின காண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளி சங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய் முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரி என்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

The birds are chirping, and do you not hear the great sound of the white conch calling in the temple of the King of birds? Wake up, child. The sages and yogis hold in their hearts the Seed of all, who drank the poison from the demoness's breast, kicked apart the deceitful cart, and sleeps on the serpent in the flood; they rise slowly and say 'Hari', and that great sound has entered our hearts and cooled them.

PASURAM 7

கீசு கீசு என்று எங்கும் ஆனைச் சாத்தன் கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப் பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கை பேர்த்து
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண் பிள்ளாய் நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேசமுடையாய் திறவேலோர் எம்பாவாய்

Do you not hear the blackbirds chattering 'keesu keesu' everywhere? You silly girl. Do you not hear the sound of the curd as the fragrant-haired cowherd women churn, their necklaces jingling as their arms move? Noble girl, while we sing of Keshava, Narayana in form, do you lie there listening? Radiant one, open the door.

PASURAM 8

கீழ் வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறு வீடு
மேய்வான் பரந்தன காண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் கோதுகலம் உடைய
பாவாய் எழுந்திராய் பாடிப் பறை கொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்று ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய்

The eastern sky has whitened and the buffaloes have spread out to graze in the small fields. We stopped the other girls who were leaving and have come to call you. Eager girl, get up. If we go and worship the God of gods, who split the horse's mouth and killed the wrestlers, and sing to receive the parai, he will look into our need with compassion and grace us.

PASURAM 9

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரியத்
தூமம் கமழத் துயிலணைமேல் கண் வளரும்
மாமான் மகளே மணிக் கதவம் தாள் திறவாய்
மாமீர் அவளை எழுப்பீரோ உன் மகள் தான்
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப் பெருந் துயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோர் எம்பாவாய்

Daughter of my uncle, sleeping on a soft bed in the mansion of pure gems, with lamps burning all around and incense rising, open the jewelled door. Aunt, will you not wake her? Is your daughter dumb, or deaf, or drowsy, or put under a spell of deep sleep? We have chanted many names: the great Wonder, Madhava, the Lord of Vaikuntha.

PASURAM 10

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய் முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பறை தரும் புண்ணியனால் பண்டு ஒரு நாள்
கூற்றத்தின் வாய் வீழ்ந்த கும்பகரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தான் தந்தானோ
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோர் எம்பாவாய்

Lady who is earning heaven by her vow, will you not even answer, though you do not open the door? Narayana, crowned with fragrant tulasi, is the holy one who gives the parai when we praise him. Did Kumbhakarna, who fell into the jaws of death long ago, lose to you and hand over his great sleep? Very drowsy one, precious jewel, come to your senses and open the door.

PASURAM 11

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பல கறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச் செய்யும்
குற்றம் ஒன்றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே
புற்று அரவு அல்குல் புனமயிலே போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்து நின்
முற்றம் புகுந்து முகில் வண்ணன் பேர் பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டி நீ
எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலோர் எம்பாவாய்

Golden creeper of the faultless cowherds, who milk many herds of young cows and go to war to break the strength of their foes; peacock of the forest, come out. All your friends and kin have come into your courtyard and are singing the name of the cloud-coloured Lord. Rich and lovely girl, why do you sleep, without moving or speaking?

PASURAM 12

கனைத்து இளங்கற்றெருமை கன்றுக்கு இரங்கி
நினைத்து முலை வழியே நின்று பால் சோர
நனைத்து இல்லம் சேறாக்கும் நற் செல்வன் தங்காய்
பனித் தலை வீழ் நின் வாசல் கடை பற்றிச்
சினத்தினால் தென் இலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக்கு இனியானைப் பாடவும் நீ வாய் திறவாய்
இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேர் உறக்கம்
அனைத்து இல்லத்தாரும் அறிந்தேலோர் எம்பாவாய்

The young buffaloes, lowing and thinking of their calves, let milk flow from their udders until the house turns to mud; you are the sister of such a wealthy cowherd. With the dew falling on our heads we hold your doorway and sing of the beloved Lord who in anger killed the king of southern Lanka, yet you do not open your mouth. Wake now; what is this deep sleep? Everyone in all the houses knows of it.

PASURAM 13

புள்ளின் வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப் போய்ப்
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பின காண் போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய் நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோர் எம்பாவாய்

All the girls have gone to the place of the vow, singing the glory of him who tore open the bird's beak and plucked off the heads of the wicked demon. Venus has risen and Jupiter has set; the birds are chirping. Girl with eyes like a flower-dwelling bee, instead of bathing in the cold water, will you lie in bed? On this good day, give up your pretence and join us.

PASURAM 14

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய் நெகிழ்ந்து ஆம்பல் வாய் கூம்பின காண்
செங்கல் பொடிக் கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய் எழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்

In the pond of your backyard garden the red lilies have opened and the white lilies have closed. The ascetics with saffron robes and white teeth are going to their temples to blow the conch. You who talked of waking us first, get up, shameless girl with a ready tongue, and sing of the lotus-eyed Lord whose great hands hold the conch and the discus.

PASURAM 15

எல்லே இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ
சில்லென்று அழையேன்மின் நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்
வல்லை உன் கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாய் அறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானே தான் ஆயிடுக
ஒல்லை நீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்

'Hey, young parrot, are you still asleep?' 'Do not call me so sharply, ladies, I am coming.' 'You are clever with words; we have long known your tongue.' 'You are the clever ones; let it be that I am.' 'Come quickly; what else keeps you?' 'Has everyone come?' 'They have; come and count them.' Come and sing of the wondrous Lord who killed the mighty elephant and can destroy the strength of his foes.

PASURAM 16

நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபன் உடைய
கோயில் காப்பானே கொடித் தோன்றும் தோரண
வாயில் காப்பானே மணிக் கதவம் தாள் திறவாய்
ஆயர் சிறுமியரோமுக்கு அறை பறை
மாயன் மணி வண்ணன் நென்னலே வாய் நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயில் எழப் பாடுவான்
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா நீ
நேய நிலைக் கதவம் நீக்கேலோர் எம்பாவாய்

Guard of the mansion of Nandagopa, our leader; guard of the gate with banners and festoons, open the jewelled door. The wondrous, gem-coloured Lord promised us cowherd girls the sounding drum yesterday. We have come pure to sing him awake. Sir, do not refuse us with your words first; open this door so close to our hearts.

PASURAM 17

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோபாலா எழுந்திராய்
கொம்பனார்க்கு எல்லாம் கொழுந்தே குல விளக்கே
எம்பெருமாட்டி யசோதாய் அறிவுறாய்
அம்பரம் ஊடறுத்து ஓங்கி உலகளந்த
உம்பர் கோமானே உறங்காது எழுந்திராய்
செம் பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோர் எம்பாவாய்

Nandagopa, our lord, who gives clothing, water and food in charity, wake up. Yashoda, our lady, tender shoot among slender women, lamp of the clan, awaken. Lord of the gods, who pierced the sky and grew tall to measure the worlds, do not sleep, rise. Balarama, rich one with anklets of red gold, do not let you and your younger brother sleep on.

PASURAM 18

உந்து மத களிற்றன் ஓடாத தோள் வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலி கடை திறவாய்
வந்து எங்கும் கோழி அழைத்தன காண் மாதவிப்
பந்தல் மேல் பல் கால் குயிலினங்கள் கூவின காண்
பந்து ஆர் விரலி உன் மைத்துனன் பேர் பாடச்
செந்தாமரைக் கையால் சீரார் வளை ஒலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

Nappinnai, daughter-in-law of Nandagopa, who has elephants in rut and shoulders that never turn back in battle; lady with fragrant hair, open the door. See, the cocks crow everywhere and flocks of cuckoos call again and again from the madhavi bower. You who hold a ball in your fingers, come gladly and open the door with your lotus hands, your bangles jingling, so that we may sing your beloved's name.

PASURAM 19

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக் கால் கட்டில் மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேல் ஏறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கை மேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பா வாய் திறவாய்
மைத் தடங்கண்ணினாய் நீ உன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய் காண்
எத்தனையேலும் பிரிவு ஆற்றகில்லாயால்
தத்துவம் அன்று தகவேலோர் எம்பாவாய்

By the light of the standing lamp, on a cot with ivory legs and a soft bed of five kinds, lies the Lord with a flowered chest, resting on the breast of Nappinnai, whose hair is full of blossoms. Open your mouth and speak. Lady with large kohl-lined eyes, you will not let your beloved wake for even a moment; you cannot bear parting from him even briefly. That is not right; it is not fitting.

PASURAM 20

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன் சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே துயில் எழாய்
செப்பம் உடையாய் திறல் உடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா துயில் எழாய்
செப்பன்ன மென் முலைச் செவ்வாய் சிறு மருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயில் எழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து உன் மணாளனை
இப்போதே எம்மை நீராட்டேலோர் எம்பாவாய்

Mighty one who goes ahead of the thirty-three gods and takes away their fears, wake up. Upright and strong one, pure one who brings fear to his foes, wake up. Nappinnai, gracious lady, Lakshmi herself, with soft breasts, red lips and slender waist, wake up. Give us the fan and the mirror, and send your beloved with us now, so that we may bathe.

PASURAM 21

ஏற்ற கலங்கள் எதிர் பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால் சொரியும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே அறிவுறாய்
ஊற்றம் உடையாய் பெரியாய் உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே துயில் எழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலி தொலைந்து உன் வாசற் கண்
ஆற்றாது வந்து உன் அடி பணியுமா போலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

Son of the cowherd who owns many great generous cows that fill every pot held under them until it overflows, pouring milk without stopping, awaken. Strong and great one, light that has appeared in the world, wake up. As your enemies come to your door, their strength gone, and helplessly fall at your feet, so we have come praising you.

PASURAM 22

அங்கண் மா ஞாலத்து அரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்து நின் பள்ளிக் கட்டிற் கீழே
சங்கம் இருப்பார் போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப் போலே
செங்கண் சிறுச் சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற் போல்
அங்கண் இரண்டும் கொண்டு எங்கள் மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள் மேல் சாபம் இழிந்தேலோர் எம்பாவாய்

Like the kings of this wide and lovely earth who come with their pride broken and gather beneath your couch, we have come together to you. Will you not open your red eyes little by little upon us, like a lotus opening from a bell-shaped bud? If you look on us with both eyes, rising like the moon and the sun together, the verse says any curse on us will fall away.

PASURAM 23

மாரி மலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்து உறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீ விழித்து
வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்து உதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணா உன்
கோயில் நின்று இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்து இருந்து யாம் வந்த
காரியம் ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய்

Like a noble lion that lies sleeping in a mountain cave in the rainy season, wakes, opens fiery eyes, shakes its fragrant mane, stretches in every direction, roars and comes out: so you, Lord with the colour of the kaya flower, come out of your chamber, sit on your fine and noble throne, and look graciously into the purpose for which we have come.

PASURAM 24

அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடி போற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ் போற்றி
கன்று குணிலா எறிந்தாய் கழல் போற்றி
குன்று குடையா எடுத்தாய் குணம் போற்றி
வென்று பகை கெடுக்கும் நின் கையில் வேல் போற்றி
என்றென்று உன் சேவகமே ஏத்திப் பறை கொள்வான்
இன்று யாம் வந்தோம் இரங்கேலோர் எம்பாவாய்

Praise to your feet that measured this world that day. Praise to your strength that went to southern Lanka and destroyed it. Praise to your fame, you who kicked the cart to pieces. Praise to your anklets, you who threw the calf as a stick. Praise to your goodness, you who lifted the hill as an umbrella. Praise to the spear in your hand that wins and destroys enemies. We have come today, praising your valour again and again, to receive the parai; have mercy on us.

PASURAM 25

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓர் இரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத்
தரிக்கிலான் ஆகித் தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறை தருதியாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி
வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

Born as the son of one woman, and on that same night hidden and raised as the son of another; when Kamsa could not bear it and plotted harm, you foiled his plan and stood like fire in his belly, O great Lord. We have come longing for you. If you grant us the parai, we will sing of your wealth fit for Lakshmi and of your valour, our sorrow will end and we will rejoice.

PASURAM 26

மாலே மணிவண்ணா மார்கழி நீராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பால் அன்ன வண்ணத்து உன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப் பாடுடையனவே
சாலப் பெரும் பறையே பல்லாண்டு இசைப்பாரே
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலின் இலையாய் அருளேலோர் எம்பாவாய்

O Lord, gem-coloured one, if you ask what our elders do for the Margazhi bath, we need conches like your milk-white Panchajanya whose sound shakes the whole earth, very large drums, singers of 'Pallandu', beautiful lamps, banners and canopies. You who lay on the banyan leaf, grant them to us.

PASURAM 27

கூடாரை வெல்லும் சீர்க் கோவிந்தா உன்தன்னைப்
பாடிப் பறை கொண்டு யாம் பெறும் சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே தோள் வளையே தோடே செவிப் பூவே
பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம்
ஆடை உடுப்போம் அதன் பின்னே பாற் சோறு
மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழி வாரக்
கூடி இருந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

Govinda, whose glory conquers those who will not come near, the reward we receive for singing you and taking the drum, such that the land praises it, is this: we will wear bracelets, armlets, earrings, ear-flowers, anklets and many such ornaments, and fine clothes. Then we will sit together over rice cooked in milk, covered in ghee that runs down to our elbows, and be content.

PASURAM 28

கறவைகள் பின் சென்று கானம் சேர்ந்து உண்போம்
அறிவு ஒன்றும் இல்லாத ஆய்க் குலத்து உன்தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாம் உடையோம்
குறைவு ஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தா உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறு பேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே
இறைவா நீ தாராய் பறையேலோர் எம்பாவாய்

We follow the cows to the forest and eat there; we are of the cowherd clan, without any learning. We have the good fortune that you were born among us. Govinda, who lacks nothing, our bond with you here cannot be broken even if we tried. We are ignorant girls; do not be angry that out of love we called you by small names. O Lord, give us the parai.

PASURAM 29

சிறற்குஞ்சிறுகாலே வந்து உன்னைச் சேவித்து உன்
பொற்றாமரை அடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது
இற்றைப் பறை கொள்வான் அன்று காண் கோவிந்தா
எற்றைக்கும் ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றை நம் காமங்கள் மாற்றேலோர் எம்பாவாய்

Hear why we have come in the very early dawn to worship you and praise your golden lotus feet. You were born in our clan that lives by tending cattle; you cannot refuse to take our intimate service. Govinda, we have not come only to take the parai today. For all time, for seven times seven births, we will be bound to you alone and serve only you. Take away all our other desires.

PASURAM 30

வங்கக் கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்று இறைஞ்சி
அங்கப் பறை கொண்ட ஆற்றை அணி புதுவைப்
பைங்கமலத் தண் தெரியல் பட்டர் பிரான் கோதை சொன்ன
சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கு இப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால் வரைத் தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர் எம்பாவாய்

The verse says that those who recite without fail these thirty verses, a garland of Sangam Tamil spoken by Kodai, daughter of Bhattarpiran of beautiful Pudukkottai (Srivilliputtur), wearing a cool garland of fresh lotuses, telling how the jewelled girls with moon-like faces went and worshipped Madhava, Keshava, who churned the ocean, and received the parai, will receive grace everywhere from the red-eyed, glorious Lord Tirumal with four great mountain-like shoulders, and will be happy.

READ IT ON ITS PAGE

The Thiruppavai with its meaning, how and when it is recited, and the same text in five more scripts:
astrobhava.com/mantra/thiruppavai/